

det kan man jo overhovedet ikke laste mig eller Dansk Folkeparti for.

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Jeg hæfter mig ved, at fru Pia Kjærsgaard omtaler, at mange af de her danskere med anden etnisk baggrund end dansk gør det godt, men at de måske lige mangler lidt for at blive en positiv ressource.

Her vil jeg gerne meget konkret spørge til forslaget om integrationsfamilier, altså det, at en dansk familie stiller sig til rådighed for en fremmed familie som dørråbner, der her med, at det er vigtigt, at vi alle bliver ven med en fremmed, at de fremmede lærer om dansk kultur igennem den her danske integrationsfamilie: Hvordan forholder fru Pia Kjærsgaard sig til det? Bør det ikke også være samfundet, der medvirker til at løse den her opgave og bringe danske familier sammen med udenlandske familier?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg mener jo ikke, at det hver evig eneste gang, man taler om problemer i forhold til udlændinge og danskere – lad os sige folk med anden etnisk baggrund og danskere født her i landet med en dansk baggrund – er samfundet, der skal gøre noget, som jeg kan høre at hr. Troels Ravn lægger op til.

Jeg synes, at jeg hører nogle af de her sætninger, som jeg egentlig troede var uddøde, altså at man skal blive ven med en fremmed. Der var også noget, der i gamle dage hed, at en fremmed er en ven, du ikke har mødt.

Det er for nemt at sige det på den måde, og jeg mener ubetinget, at samfundet så vidt muligt skal blande sig uden om. Men i de tilfælde, hvor det kikker, skal samfundet naturligvis være parat til at prøve at hjælpe til, sådan som det danske samfund nu engang er indrettet. Sådan er vi danskere jo, vi vil meget gerne hjælpe, vi vil meget gerne have, at tingene fungerer. Danskerne har ikke fordomme, danskerne er parate.

Jeg synes bare, at det, som hr. Troels Ravn lægger op til, er så forkert. Jeg fatter ikke, at hr. Troels Ravn kan gribe fat i de gamle sætninger, som har vist sig i allerhøjeste grad at være ude af trit med den barske, barske virkelighed, som vi ser i dagens Danmark.

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Det er, som om fru Kjærsgaard simpelt hen fryder sig, når en eller anden person med indvandrer- eller flygtningebaggrund fremkommer med en tåbelig udtalelse eller begår en tåbelig handling, ligesom den person, som har snakket om blodpenge. Det har vi som parti, det har jeg som person og mange flygtninge/indvandrere taget afstand fra. Bare så det er slået fast.

Jeg oplever, at fru Kjærsgaard og Dansk Folkeparti hver gang, der er den mindste mulighed for det, skynder sig at generalisere og beskyldte alle med flygtninge/indvandrerbaggrund for at være meningsfæller med fundamentalister, med kvindehadere, kriminelle osv. Sådan er min oplevelse af det heldigvis ikke, sådan er virkeligheden heldigvis ikke.

Jeg vil spørge fru Kjærsgaard: Tror fru Kjærsgaard ikke, at Dansk Folkepartis sådan kolde og til tider fordomsfulde holdninger er med til at skade og besværliggøre integrationen af vores nye medborgere i det danske samfund?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes, det var fint, at hr. Hüseyin Arac tog afstand fra hele problematikken om blodpenge.

Jeg vil faktisk ikke rigtig kommentere det, der blev sagt om, at vi fryder os. Jeg sagde faktisk i min ordførertale, at jeg indimellem føler mig afmægtig, og det er jo næsten det værste, der kan ske, altså det, at man synes, det bare er blevet for meget. Mit hjerte krymper sig rent ud sagt hver evig eneste gang, jeg oplever de ting. Jeg synes virkelig, det er en katastrofe. Jeg synes, det er dybt sørgeligt. Så er det sagt, og det er hundrede procent, hvad jeg føler herinde i min sjæl. Jeg frygter for fremtiden for mine børnebørn. Det er ikke det samfund, som jeg gerne ser at de skal vokse op i.

Kl. 14.15

Når det er sagt, vil jeg så sige, at det jo ikke alene er en gal person – nu kan jeg ikke lige huske, hvad der blev sagt, men jeg tror, at hr. Hüseyin Arac sagde noget i retning af en gal person – det er faktisk professor i strafferet ved Københavns Universitet, Vagn Greve, det er Politikens chefredaktør, Tøger Seidenfaden, som egentlig synes, at det da er et spørgsmål, som det er værd at debattere. Jeg har da også lagt mærke til, at der er nogle SF'ere, som synes, at det måske var en sag, der var værd at vende. Det er bare det, jeg tager afstand fra. Det må aldrig nogen sinde